

PALOTAI FÓRUM

AZ MDF HELYI SZERVEZETÉNEK KIADVÁNYA

Aggódunk...

Csupa aggodalom az ország. Aggódunk bosnyákok miatt, aggódunk a médiák miatt, aggodalomra ad okot a sajtóetika jónéhány kérdése is. Aggódunk az árak miatt (joggal!), az egyre terjedő erőszak miatt (ennek ellenér a TV-ben mást nem látunk mint akció filmeket), a kábítószeres terjedése miatt, a reálbérek csökkenése miatt. Az egész ország egyetlen nagy aggodalom. Mindenki aggódik valamiért.

Göncz Árpád a jobboldali veszély miatt. Aggódik egy olyan országban ahol soha nem volt széles bázisa semmilyen szélsőséges nézetnek. Országunkban az ilyen, vagy olyan szélsőséges áramlatok csak ideig-óráig tudtak megtelepedni, legtöbbször zavaros hatalmi időszakokban. Azok, akik liberálisnak nevezik magukat és fennen hangoztatják a másság elfogadásának jogosságát megsértődnek, mert nem mindenki fogadja kitörő örömmel a köztársaság elnökét. Sovinizstának, fasisztának, nacionalistának kiáltják ki Csukát, aki a francia La Penhez képest legfeljebb első áldozó gyermeklány.

Pedig van más amiért valóban érdemes lenne aggódnunk. Aggódhatnánk az egyre erősödő szociál-demagógia miatt, ami nagyon is emlékeztet arra az 1933-as demagógiára, amelynek barna esőjéről Konrad György nemrégiben írt a Népszabadságban.

Van miért aggódnunk, mikor Horn Gyula úr "bohókás történetek"-nek nevezi azokat a televízióban bemutatott dokumentumfilmeket és visszaemlékezéseket, melyek az elmúlt 40 év szörnyűségeit, egyéni és kollektív tragédiáit tárták a TV nézők elé. Lehetséges, hogy Horn úrnak "bohókás történet" az államosítás, amikor nemcsak gyárosokat, hanem egyszerű kisiparosokat és kereskedőket fosztottak meg több évtizedes becsületes munkájuk gyümölcsétől. Ezekből a milliárdokból tudták megalapozni hatalmukat, ezekből a könnyes pénzekből telt az ÁVO tagjainak az országos kereseti átlagot többszörösen meghaladó extra fizetésre, a párt székházakra, a szolidaritási alapba, – hogy a legyen miből támogatni a nyugatot bomlasztó terrorizmust – és sorolhatnánk vég nélkül.

Hasonlóan "bohókás" amikor a parasztságot megtildezték a kuláklisokkal. Mert a nép ellensége volt, aki a nagyapjától vagy az úkapjától örökölt, egy-két holdanként összekapart 40 holdjával "kizsákmányolta" a nincsteleneket!

Valóban "bohókás" amikor az 50-es években az ÁVO a német Gestapo "Nacht und Nebel" mintájára embereket, sőt sokszor egész családokat tüntetett el nyomtalanul. Amikor családokat telepítettek ki a Hortobágyra és Szolnok megye tanyavilágába, miután mindenüktől megfosztották őket.

Ha valóban "bohókás történetet" akarunk hallani érdemes odafigyelni Horn úr mesedélutánjára amikor is zsenge szüzek legnagyobb ámulatára elmeséli, hogyan "sorozták be" közvitéztként a Karhatalmi Ezredbe. Nem óhajtom hosszasan cáfolni Horn úr eme épületes állítást, megteszi ezt helyettünk a saját elvtársa: dr. Berki Mihály nyugállományú tábornok, aki '56 előtt és után is hivatásos katona volt. A hadsereg vezetés nélkül című könyvében a követ-

kezőket írja: "November végére Budapesten öt és fél ezer karhatalmistát számoltak, vidéken pedig ötezret. Az állomány 75%-át a MN *hivatásos* (kiemelés tőlem – a szerző) állománya tette ki, 5%-át pedig a rendőrség, a fennmaradó 20% a polgári lakosság különböző rétegeiből került ki. Ha utólag belegondolunk, azt kell mondanunk hogy nem tudtuk mit vállalunk. Én akkor ébredtem rá a valóságra, amikor a megyei parancsnok vezetésével Kisbérre mentünk kb. 25-en és az ottani 'ellenforradalmárokat' a földekről, az eke mellől hoztuk be a tanácsházára, majd az ezredes vezetésével (Guba László – a szerző) egy-egy parasztot verni kezdtek gumibottal és miközben sápadtan álltam ott szó nélkül, az ingujjra vetkőzött ezredes a kezembe akarta nyomni a gumibotot és felszólított, hogy üssek én is. A hányinger kerülgetett és nyíltan megmondtam, hogy nem tudok megütni védtelen embert".

A salgótarjáni vérengzésről, mint egy másik "bohókás történetről" dr. Berki a következőket írta: "Még ma sem tisztázódott pontosan a helyzet, a valóság, de az tény, hogy a határőrök, a karhatalmisták körülzárták a tömeget, majd kegyetlenül, válogatás nélkül löni kezdték az embereket. Egyesek szerint több mint nyolcvanán, mások szerint ennél is többen haltak meg. Nógrádban 1956 őszén Gyurkó volt törzsfőnökét, Házi Sándor vezérőrnagyot nevezték ki kormánybiztosnak. (Ő Gyurkóhoz és Suczinhoz hasonló rosszindulatú, rákosista beállítottságú egyén volt, aki októberben elégette a tagkönyvét, decemberben pedig utasítást adott Pálkás Antal letartóztatására.) Elképzelhető, hogy Házi Sándor, Gyurkó Lajos és Suczin József (Gyurkó politikai helyettese) együtt tervezték meg ezt a tömegmészárlást. 1956 december vége felé Suczin meglátogatta a Karolina úti karhatalmi századot és ott elmesélte, hogy az 'egyik oldalon az ottani karhatalmisták, a másik oldalon pedig mi nyitottunk tüzet és adtunk nekik'. A dermedten hallgató tisztek között ekkor csendben megszólalt Mihály Imre alezredes: 'Ti lőttétek agyon a hűgomat'. A nyilatkozó szerint megfagyott a levegő és Suczin lehangoltan távozott." Azt hiszem erre mondja az angol, hogy "no comment!"

Befejezésként csak annyit, 1956. november 9-én megjelent a munkás-paraszt kormány és az Ideiglenes Központi Intéző Bizottság közös határozata a Forradalmi Karhatalom felállításáról. Ugyanekkor megjelent a "Tiszti nyilatkozat", amelynek aláírása feltétele volt annak, hogy valaki tagja legyen a karhatalomnak. Ehhez nem szükséges további magyarázatot fűzni.

Ury János

* *Nacht und Nebel* = Éjszaka és köd. Ez volt Heinrich Himmlernek, a Gestapo vezetőjének egyik hírhedt belső parancsának a neve. A parancs arról rendelkezett, hogy a birodalom ellenségeit úgy kell elfogni, hogy a későbbiek során se derüljön fény hollétére. Az illető letartóztatása után senki nem tudhatott semmit a letartóztatott személy további sorsáról, sem a rendőrség, sem a polgári szervezetek vezetői, de a Gestapo felső vezetéséből is csak a beavatottak. Nem tudhatta senki, hogy él-e vagy már meghalt. Ezzel rettegésben tudták tartani egész Németországot. Ne feledjük: a bizonytalanság a legnagyobb lélek mérgező!